

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 27 § landsbygdsnäringslagen, 41 a § renhushållningslagen och 46 § naturnäringslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att stadgandena i landsbygdsnäringslagen om statens ansvar preciseras till den del de gäller förfaringssättet och systemet för beslutsfattande beträffande gottgörelser till kreditinrättningar. Enligt förslaget skall beslut om realisering av statens ansvar och om det belopp som skall betalas till en kreditinrättning alljämt fattas av jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriets informationscentral betalar gottgörelsen till kreditinrättningen. Förslaget ändrar inte nuvarande praxis.

Samtidigt föreslås att renhushållningslagens och naturnäringslagens stadgandena om

statens ansvar anpassas till stadgandena i lagen om företagssanering och lagen om skuldsanering för privatpersoner. Gottgörelsen kan betalas till en kreditinrättning trots att den egendom som utgör säkerhet för det statliga lånet inte har realiserats. Detta förutsätter dock att gäldenären med stöd av ovan nämnda skuldsaneringslagar får behålla den bostad som utgör säkerhet. Motsvarande ändring gjordes i landsbygdsnäringslagen 1993.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt 27 § 6 mom. landsbygdsnäringslagen (1295/90, ändr. 805/93) betalar jord- och skogsbruksministeriets informationscentral en gottgörelse till kreditinrättningen för slutliga förluster av kapital och ränta på statliga lån. Gottgörelsen betalas av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel när den slutliga förlusten har klarlagts efter att gäldenärens och en eventuell borgensmans insolvens har konstaterats och den egendom som utgör säkerhet har sålts. Försäljning av säkerheten förutsätts dock inte, om gäldenären eller en tredje person, som har ställt säkerhet för skulden, vid företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner får behålla säkerheten. I 60 a § landsbygdsnäringsförordningen (806/93) ingår stadganden om det sätt på vilket insolvens och slutliga förluster

av kapital och ränta på lån konstateras. I praktiken har jord- och skogsbruksministeriet på basis av kreditinrättningens ansökan utrett förutsättningarna för en realisering av statens ansvar och betalning av gottgörelse. Om förutsättningarna föreligger har jord- och skogsbruksministeriets informationscentral betalat gottgörelsen till kreditinrättningen. För att precisera förfaringssättet och systemet för beslutsfattande i anslutning till statens ansvar föreslås att 27 § 6 mom. landsbygdsnäringslagen ändras så, att ovan nämnda förfarande klart framgår av stadgandet.

Enligt gällande 41 a § 1 mom. renhushållningslagen (161/90, ändr. 1560/91) svarar staten från och med ingången av 1993 upp till 80 procent för kreditinrättningarnas slutliga förluster av kapital och ränta på statliga lån som beviljats före 1992, till den del för-

lusterna beror på gäldenärens insolvens och på att de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker utestående amorteringar och räntor. Motsvarande stadgande ingår i 46 § 1 mom. naturnärlingslagen (610/84, ändr. 1561/91). Lagen om företagssanering (47/93) och lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/93), nedan skuldsaneringslagarna, trädde i kraft den 8 februari 1993. Dessa skuldsaneringslagarna är primära i förhållande till annan lagstiftning, t.ex. renhushållnings- och naturnärlingslagstiftningen, och således skall stadgandena i skuldsaneringslagarna tillämpas i konfliktsituationer. Med stöd av skuldsaneringslagarna kan domstol fastställa ett betalningsprogram som avviker från stadgandena i renhushållningslagen, tidigare lagstiftning eller naturnärlingslagen. Ansvar som staten har enligt renhushållningslagen och naturnärlingslagen och som förutsätter att egendomen realiserar för att det skall gå att klarlägga kreditinrättingens slutliga förlust, inte nödvändigtvis realiserar på basis av gällande stadganden. Enligt skuldsaneringslagarna kan domstol berättiga en gäldenär att behålla säkerhet, om den är nödvändig för att företagsverksamheten skall kunna fortgå eller för tryggande av gäldenärens bostad. Med anledning av vad som anförts ovan föreslås att 41 a § 1 mom. renhushållningslagen och 46 § 1 mom. naturnärlingslagen kompletteras så, att försäljning av säkerheten förutsätts inte, om gäldenären eller en tredje person som har ställt säkerhet för skulden vid företagssanering eller skuldsanering för privat personer eller vid en liknade reglering får behålla säkerheten.

I 41 a § 6 mom. renhushållningslagen och i 46 § 6 mom. naturnärlingslagen hänvisas i tillämpliga delar till stadgandena i landsbygdsnärlingslagen om förfaringssättet vid betalning av gottgörelse. Det föreslås att hänvisningarna görs tidsenliga och utvidgas så, att de helt täcker förfaringssättet och systemet för beslutsfattande i anslutning till statens ansvar i landsbygdsnärlingslagen.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Propositionen har inte några betydande ekonomiska verkningar. Förslaget till ändring av landsbygdsnärlingslagen är tekniskt till sin natur och preciserar det nuvarande förfarandet. Avsikten med ändringarna i renhushållningslagen och naturnärlingslagen är att anpassa lagarna till skuldsaneringslagarna, som på basis av stadgandena i dem även i övrigt är primära i jämförelse med de lagar som föreslås bli ändrade.

3. Beredningen av propositionen

Ärendet har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Ärendet har behandlats i direktionen för gårdsbrukets utvecklingsfond.

4. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av 27 § landsbygdsnäringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 27 § 6 mom. landsbygdsnäringslagen av den 28 december 1990 (1295/90), sådant det lyder i lag av den 10 september 1993 (805/93), som följer:

27 §

Statens ansvar

Vederbörande ministerium beslutar om den gottgörelse som skall betalas till kreditinrättningen. Innan gottgörelsen fastställs skall ministeriet klarlägga att den slutliga förlusten till följd av gäldenärens och en eventuell borgensmans insolvens har konstaterats och att förlusten inte har kunnat täckas med medel från försäljningen av den egendom som utgjort säkerhet. Försäljning av säkerheten förutsätts dock inte, om

gäldenären eller en tredje person som har ställt säkerhet för skulden vid företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner eller vid en liknande reglering får behålla säkerheten. Om konstaterande av insolvens och slutlig förlust stadgas närmare genom förordning. Gottgörelsen skall av jord- och skogsbruksministeriets informationscentral ur gårdsbrukets utvecklingsfonds medel betalas till kreditinrättningen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

2.

Lag

om ändring av 41 a § renhushållningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 41 a § 1 och 6 mom. renhushållningslagen av den 9 februari 1990 (161/90), sådana de lyder i lag av den 20 december 1991 (1560/91), som följer:

41 a §

Statens ansvar för lån som beviljats med stöd av tidigare lagstiftning

Från och med den 1 januari 1993 svarar staten upp till 80 procent för kreditinrättningarnas slutliga förluster av kapital och ränta på lån som före 1992 har beviljats av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel med stöd av denna lag eller lagen om renskötsel-lägenheter, till den del förlusterna beror på gäldenärens insolvens och på att de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker utestående amorteringar och räntor. Försälj-

ning av säkerheten förutsätts dock inte, om gäldenären eller en tredje person som har ställt säkerhet för skulden vid företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner eller vid en liknande reglering får behålla säkerheten. Staten svarar dock inte för förluster som har uppstått före 1993.

För den gottgörelse som skall betalas gäller utöver denna paragraf i tillämpliga delar 27 § 6 och 7 mom. landsbygdsnäringslagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

3.

Lag**om ändring av 46 § naturnärlingslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 46 § 1 och 6 mom. naturnärlingslagen av den 24 augusti 1984 (610/84), sådana de lyder i lag av den 20 december 1991 (1561/91), som följer:

46 §

Statens ansvar för lån som beviljats med stöd av tidigare lagstiftning

Från och med den 1 januari 1993 svarar staten upp till 80 procent för kreditinrättningarnas slutliga förluster av kapital och ränta på lån som före 1992 har beviljats av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel med stöd av denna lag, till den del förlusterna beror på gäldenärens insolvens och på att de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker utestående amorteringar och räntor.

Försäljning av säkerheten förutsätts dock inte, om gäldenären eller en tredje person som har ställt säkerhet för skulden vid företagsanering eller skuldsanering för privatpersoner eller vid en liknande reglering får behålla säkerheten. Staten svarar dock inte för förluster som har uppstått före 1993.

För den gottgörelse som skall betalas gäller utöver denna paragraf i tillämpliga delar 27 § 6 och 7 mom. landsbygdsnärlingslagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 12 april 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

1.

Lag**om ändring av 27 § landsbygdsnäringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 27 § 6 mom. landsbygdsnäringslagen av den 28 december 1990 (1295/90), sådant det lyder i lag av den 10 september 1993 (805/93), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

27 §

Statens ansvar

Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral betalar av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel gottgörelse enligt 1 mom. till kreditinrättningen när den slutliga förlusten har klarlagts efter att gäldenärens och en eventuell borgenmans insolvens har konstaterats och den egendom som utgör säkerhet har sålts. Försäljning av säkerheten förutsätts dock inte, om gäldenären eller en tredje person som har ställt säkerhet för skulden vid företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner eller vid en liknande reglering behåller säkerheten. Om insolvensen och konstaterande av de slutliga förlusterna stadgas närmare genom förordning.

Vederbörande ministerium beslutar om den gottgörelse som skall betalas till kreditinrättningen. Innan gottgörelsen fastställs skall ministeriet klarlägga att den slutliga förlusten till följd av gäldenärens och en eventuell borgensmans insolvens har konstaterats och att förlusten inte har kunnat täckas med medel från försäljningen av den egendom som utgjort säkerhet. Försäljning av säkerheten förutsätts dock inte, om gäldenären eller en tredje person som har ställt säkerhet för skulden vid företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner eller vid en liknande reglering får behålla säkerheten. Om konstaterande av insolvens och slutlig förlust stadgas närmare genom förordning. Gottgörelsen skall av jord- och skogsbruksministeriets informationscentral ur gårdsbrukets utvecklingsfonds medel betalas till kreditinrättningen.

Denna lag träder i kraft den

199 .

2.

Lag**om ändring av 41 a § renhushållningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 41 a § 1 och 6 mom. renhushållningslagen av den 9 februari 1990 (161/90), sådana de lyder i lag av den 20 december 1991 (1560/91), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

41 a §

*Statens ansvar för lån som beviljats med
stöd av tidigare lagstiftning*

Från och med den 1 januari 1993 svarar staten upp till 80 procent för kreditinrättningarnas slutliga förluster av kapital och ränta på lån som före 1992 har beviljats av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel med stöd av denna lag eller lagen om renskötsel-lägenheter, till den del förlusterna beror på gäldenärens insolvens och på att de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker utestående amorteringar och räntor. Staten svarar dock inte för förluster som har uppstått före 1993.

Från och med den 1 januari 1993 svarar staten upp till 80 procent för kreditinrättningarnas slutliga förluster av kapital och ränta på lån som före 1992 har beviljats av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel med stöd av denna lag eller lagen om renskötsel-lägenheter, till den del förlusterna beror på gäldenärens insolvens och på att de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker utestående amorteringar och räntor. *Försäljning av säkerheten förutsätts dock inte, om gäldenären eller en tredje person, som har ställt säkerhet för skulden, vid företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner eller vid en liknande reglering får behålla säkerheten.* Staten svarar dock inte för förluster som har uppstått före 1993.

För den gottgörelse som skall betalas gäller utöver denna paragraf i tillämpliga delar 27 § 5 mom. landsbygdsnäringslagen.

För den gottgörelse som skall betalas gäller utöver denna paragraf i tillämpliga delar 27 § 6 och 7 mom. landsbygdsnäringslagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

3.

Lag**om ändring av 46 § naturnäringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 46 § 1 och 6 mom. naturnäringslagen av den 24 augusti 1984 (610/84), sådana de lyder i lag av den 20 december 1991 (1561/91), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

46 §

*Statens ansvar för lån som beviljats med
stöd av tidigare lagstiftning*

Från och med den 1 januari 1993 svarar staten upp till 80 procent för kreditinrättningarnas slutliga förluster av kapital och ränta på lån som före 1992 har beviljats av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel med stöd av denna lag, till den del förlusterna beror på gäldenärens insolvens och på att de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker utestående amorteringar och räntor. Staten svarar dock inte för förluster som har uppstått före 1993.

Från och med den 1 januari 1993 svarar staten upp till 80 procent för kreditinrättningarnas slutliga förluster av kapital och ränta på lån som före 1992 har beviljats av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel med stöd av denna lag, till den del förlusterna beror på gäldenärens insolvens och på att de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker utestående amorteringar och räntor. *Försäljning av säkerheten förutsätts dock inte, om gäldenären eller en tredje person som har ställt säkerhet för skulden vid företagsanering eller skuldsanering för privatpersoner eller vid en liknande reglering får behålla säkerheten.* Staten svarar dock inte för förluster som har uppstått före 1993.

För den gottgörelse som skall betalas gäller utöver denna paragraf i tillämpliga delar 27 § 5 mom. landsbygdsnäringslagen.

För den gottgörelse som skall betalas gäller utöver denna paragraf i tillämpliga delar 27 § 6 och 7 mom. landsbygdsnäringslagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

